בחדשה. שלה חתכו בה מעולם: חדשה. המהי מיתסרה משום עבודת כוכבים דהא האי סכין לאו עבודת כוכבים עלמה היא אלא

משמשי עבודת כוכבים ובין לרבי ישמעאל ובין לר"ע דפליגי בפרק

ואיכא למ"ד לכשתעבד כולהו מודו

בכלים דאינם אסורים עד שיעבדו

עד שיעשו בהס שימוש לעבודת

כוכבים: גוווא. חתיכות עלים:

ואיבעים אימא אפילו בישנה. וכגון

שליבנה באור ואין כאן איסור שמנונית:

קולף. בית השחיטה מפני שבלעה

שמנונית הסכין: אז מדיח. במים:

בים השחיטה רוחח. ובלע: לוכן.

כלומר אין חום בית השחיטה חזק

לבלוע ומיהו הדחה בעי שהרי נתהנח

בה שמנונית ואע"פ שלא נבלע בבשר

הרי הוא בדפנות בית השחיטה שא"א

לדופני הסכין בלא שמנונית: טרידי

סימנים לאפוקי דם. כלומר בהולאת

דם הם עסוקים ולא בבליעה:

דוחהת דסכיו. שמשפשפו בבשר

בדוחק בלעה. וכיון דלא איפסיק הלכתא

ואיסורא דאורייתא הוא עבדינן לחומרא

דקי"לי בשל תורה הלך אחר המחמיר

ומ"מ לכתחלה לא ישחוט דהא השוחט

קאמר: סכין טריפה. ששחט בה

טריפה: בחמין. לריך להגעילה

לסכין מפני שבלעה שמנונית הטריפה:

ל) [ע"ו יט: וש"ו, כ) ל"ל
שלש, ג) [ל"ל ואחמ],
ד) [ל"ל ואחמ], כ) [בשלום

ובמישור תרגומו בשלמה

בוד א טוש"ע יו"ד סימן י סעיף א [וסימן

קמב סעיף ב]: מה ב מיי' פ"ו מהלכות ע"ז הלכה ד סמג לאוין מה טוש"ע י"ד סי קלט סעיף א:

ג מיי פי"ז מהלכות מאכלות אסורות מאכלות אסורות הלכה ז סמג לאוין קלח טוש"ע י"ד סימן י סעיף א: מז ד מיי שם הלכה ח

:מוש"ע שם סעיף ג מח ה שם סעיף ב: ממ ו ז מיי' פ"ו שם הלכה יו יח סמג שם

טוש"ע י"ד סימן סד סעיף . 110 טו: מוש"ע שם הלכה יע טוש"ע שם סעיף יח:

רבינו גרשום אסור אלא משום שאסור להנות מע"ז: איבעי תימא יהנה של היה אבל המא דפסק ביה גוזא לע״ז. כלומר שחתך חתיכה של עץ לע"ז איבעי תימא . שליבנה באור כלומר דאיז אלא משום שאסור להנות מע"ז: קולף כלומ' קולף בית השחיטה רבה בר בר חנה אומר מדיח כלומ׳ בית השחיטה אגב ביות השחיטה אגב דוחקא דסכינא כלומר דסכין דוחק לשחיטה בלעי [בית השחיטה] סכין טרפה כלומר ששחט בה טרפה: ואי איכא בליתא דפריסא למיכפריה כלומר אי איכא בגד בלוי מיריעה לקנחו לא צריך להדיח. מ״ט משום דקא בלע דאיסורא כלומר דקא רלע דמריחה: דהיחירא החי כלומר אפי׳ שחט בהמה דהיתירא נמי דקא נמי חמין. אימת קא חיימא כלומר אימת בית שחיטה רותח לכי גמרי שחיטה האי שעתא היתירא הוה בלומר שהיא מתה ואינה אבר מן החי: לא ליסחוף איניש כפלי משמע זו כפלי שהוא נוטל מבשר אחדואינו ... טריבונובלשון כנען לא ליסחוף על בשר אחדשהיא, טריבונובלומר לא לנח כפלי עילוי בשרא כלומר אַלְיֵיךְ: אי הכי כי תריצי נמי. כי תריצי משמע אנטיר בלשון לעז כלומר את אמרת לא לנח איניש כפלי עילוי בשרא ארנים כפלי בילוי בשרא כלומר משום דדאיב תרבא דבלע בשרא דכפלי מונח טליו אי הרי אחילו איז אפילו מניחן לחודייהו ייר חררא ורלטי רחלי. קרמא מפסיק מתתאי כלומר קרמא מפסיק בין

החלב ובין הבשר מתתאי הכי. אי (קרמא נמי).

השוחם בסכין של עובדי כוכבים רב אמר קולף. זריך להעמיד ביודעין בה שהיא בת יומא דאי לאו הכי אמאי קולף

לרב הא סתם כלים של עובדי כוכבים אינן בני יומן וגבי עכברא בשיכרא בפרק בתרא דמסכת ע"ז (דף סח:) מסופק ליה לגמרא אם

סבר רב נותן טעם לפגם מותר או אסור וראיה דסתם כלי עובדי כוכבים אינן בני יותן משמן של עובדי כוכבים לתנן בפרק אין מעמידין (ע"ו דף לה:) דאסור ומפרש שמואל בגמרא משום דוליפתן של כלים אוסרתן והאמר דרבי יהודה נשיחה ובית דינו נמנו עליו והתירוהו משום דקסברי נותן טעם לפגם מותר וטעם לפגם דקאמר היינו משום דאינן בני יומן דאין לומר דאפילו הוה השמנונית בעין הוא נותן טעם לפגם בשמן דא"כ קשיא מתני" להתסי לשרים לבש ומפרש בגמרם למאי ניחוש לה אי משום איערובי מסרי סרי ואי משום גיעולי עובדי כוכבים נותן טעם לפגם מותר וגבי שמו אסורה אלא היינו טעמא דגבי דבש אפילו שמנונית בעין נותן טעם בדבש לפגם אבל השמן אין הפגם אלא משום שאינו בן יומו ועוד דמפרש התסט טעמא דקורט של חלתית דאסור משום דמפסקי ליה בסכינא אע"ג דנותן טעם לפגם מותר אגב חורפא דחילתית מחליא ליה ומשויא ליה לשבח ואי סתמייהו בני יומא נינהו לא הוה לריך לאותו טעסש: אגב דוחקא דםבינא בלעה. הר׳ ינחק בר מחיר היה מלריך מתוך כך לאחר שנקרו החלב מן הבהמה לחזור ולקלוף בכל המקומות שחתך בסכין משום דבלע מן החלב אגב דוחקא דסכינא וכן כשמביאין בשר מטבחי עובדי כוכבים מלריך לקלוף בכל מקום שחתך עובד כוכבי׳ בקופיץ שלו או בסכינו ויש למלוא טעם על המנהג שלנו שנהגו להקל ודילמא בית השחיטה דוקא שרותח קלת מהני דוחקא דסכינא תדע מדדייקינן בסמוך דהתירא נמי קא בלע מאבר מן החי ומשני לאימת הא בלע לכי חיימא כו' והשתא ללישנא דדוחקא דסכינא תקשי ליה הכי דהתירא נמי אגב דוחקא דסכינא קא בלע דלא מצי לשנויי הכי אלא ודאי אגב דוחקא דסכינא נמי לא בלע אלא בסוף השחיטה דחיימא ועוד אמר בפרק כל הבשר (לקמן דף קיא:)

לנון שחתכו בסכין של בשר אסור לאוכלו בכותח דאגב חורפא דלנון פליט הסכין ובלע לנון אבל משום דוחקא לא:

סבין שריפה פליגי בו'. משמע דסכין כשרה לכולי עלמא בלונן והיינו דוקא לענין לשחוט בה פעם אחרת ואע"פ דמלוכלך הסכין בדם הרבה בלאו הכי יש דם הרבה בבית השחיטה מן הבהמה עלמה ולא בלע ליה משום דטרידי סימנין לפלוט דם אבל לחתוך בה רותח אפילו שחט בה כשרה אסור ואמר בפרק כל הבשר (ג"ז שם) סכין ששחט בה אסור לחתוך בה רותח: והלבתא אפילו בצונן ואי איכא בליתא דפרסא כו'. והא דגעי נקוף מסכת ע"ז (דף עו: ושם ד״ה אמר) נעילה י׳ פעמים בקרקע לחתוך בה לונן בסכין של עובדי כוכבים לא דמי לסכין טריפה דהכא דבאקראי בעלמא אבל בסכין של עובדי כוכבים מתוך שחותכין בו איסור תמיד נדבק בו השמנונית ואין יולא ממנו בלא נעילה ור"ת פירש משום דהתם חותך בו איסור רותח אבל הכא קסבר בית השחיטה לוגן וקשה לפירושו דבפ׳ כל הבשר (לקמן דף קיא:) אמר שמואל סכין ששחט בה אסור לחתוך בה רותח ואפילו הדיחה כדמשמע בתר הכי דקאמר לחתוך בה לוגן אמרי לה בעי׳ הדחה פירוש הסכין ולא כפי׳ הקונטרס דפירש התם דאבשר קאי מדנקט בעיא לשון נקבה ועוד דתקנת סכין אתא

רבי ישמעאל (ע"ז נא:) בעבודת כוכבים עלמה איכא למ"ד אסורה מיד "בחדשה חדשה בין לר' ישמעאל ביו לר' עקיבא ∂משמשי עבודת כוכבים הן ומשמשי עבודת כוכבים באינן אסורין עד שיעבדו איבעית אימא דפסק ביה גוווא לעבודת כוכבים ואיבעית אימא בישנה שליבנה באור אתמר השוחט בסכין של עובדי כוכבים רב אמר קולף ורבה בר בר חנה אמר ימדיח לימא בהא קמיפלגי דמר סבר בית השחימה 6 צונן ומר סבר בית השחימה רותח לא דכ"ע בית השחימה רותח הוא מאן דאמר קולף שפיר ומאן דאמר מדיח איידי דטרידי סימנין לאפוקי דם לא בלעי איכא דאמרי דכ"ע בית השחימה צונן מאן דאמר מדיח שפיר מאן דאמר קולף אגב דוחקא דסכינא בלע סכין מריפה פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר בחמין וחד אמר בצונן יוהלכתא אפילו בצונן ואי איכא בליתא דפרסא למיכפריה לא צריך ולמאן דאמר בחמין מ"ם משום דקא בלעה איסורא דהיתירא נמי בלעה אבר מן החי אימת בלעה לכי חיימא אימת קא חיימא לכי גמרה שחימה ההוא שעתא היתירא הוה: אמר רב יהודה אמר רב יהמבח צריך ישלשה סכינין אחת ששוחם בה יואחר שמחתך בה בשר יואחר שמחתך בה חלבים וליתקן ליה חדא וליחתוך בה בשר והדר ליחתוך בה חלבים גזירה שמא יחתוך חלבים ואחר כך בשר השתא נמי מיחלף ליה כיון דאצרכינהו תרי אית ליה היכרא וא"ר יהודה אמר רב יהמבח צריך שני כלים של מים אחד שמדיח בו בשר ואחד שמדיח בו חלבים וניתקן ליה חדא וגדיח בו בשר והדר גדיח בו חלבים גזירה שמא ידיח חלבים ואח"כ בשר השתא נמי

בצונן. קסבר בית השחיטה לונן ולא בלע הסכין דלא נתחמס: יווהלכתא אפילו בלוגן. וגבי סכין של היתר הוא דפסק הלכתא להיתרא דלא איתסר בבליעה זו מוקשה הוא לבלוע אלא ע"י רתיחה אבל גבי סכין דאיסורא של עובדי כוכבים בפלוגתא דלעיל לא פסק מפני שהסכין אסורה והגשר רך לבלוע: בליתא דפרסא למיכפריה. חתיכת בגד ישנהיו קשה אשפר"א בלע"ז ויפה לקנח: בליתח. חתיכה בלויה: דפרסת. הוכדמתרגמינן מסך הפתח פרסח (שמות לה): למיכפריה. לקנחו וחבירו בגיטין (דף נו.) בנבוזראדן יובעי לכפורי ידיה מיחלפי ליה כיון דאצרכיניה תרתי אית ליה בההוא גברא ובעזרא (א) קרי היכרא אמר אמימר משמיה דרב פפא "לא למזרקים כפורי כי זהב על שם ליםחוף איניש כפלי עילוי בישרא דדאיב תרבא שמקנח בס באלבעום מן הדסש: משום דקה כלע. שמנונית דטריפה ובלע בישרא אי הכי כי יתריצי נמי דאיב תרבא אבל אבליעת דם לא חייש שהסכין ובלע בשרא קרמא מפסיק מתתאי אי הכי

קשה הוא ואין דם נבלע בו אלא שמנונית שהיא נבלעת בין ברך בין בקשה: דהיתירא נמי. כי שחיט בה בהמה כשרה נבעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: אחת ששוחט בה. ולא יחתוך בה דבר אחר שלא תפגם ותתקלקל ופעמים שיבא לידי איסור שישחוט בלה בדיקה: חלבים. למכור בשוק: ונחקן חדה. לחלבים ולבשר ויחתוך בשר ואח״כ חלבים יח: ואחר כך. יחתוך בה בשר בבהמה אחת מחמת שהוא טרוד במלאכתו וישכח ולא יקנח או ואתי לאיחלופי של חלבים בשל בשר ויחתוך בלא קינוח שסבור הוא שהוח סכין של בשר: היכירה חים ליה. עושה בה סימן: שמח ידיה חלבים. תחלה ויהיו המים מפוטמות מן השמנונית ע"י שפשוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק בדפנות הבשר ואע"ג שאין נבלע בו נדבק הוא מבחוץ: לא ליסחוף איניש כפלי. כל הכסלים שחלב הכליות דבוק שם לא יהא כופה אותם על גבי בשר אחר שהחלב מוטל על הבשר ומתחמם וזב על הבשר: כי סריצי נמי. כשהן מונחים על הדף כדרכן החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: קרמה. קרום טיל"ה: מפסיק. בין חלב לבשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וחזק הוא לכך אסור שחלב נבלע בו אבל אין נבלע כל כך שיהא זב לבשר שחחחיו:

לאשמועינן כדקאמר אסור לחתוך בה רותח וכן לחתוך בה לונן אלמא קסבר בית השחיטה רותח שאפילו הכי לחתוך בה לונן לא בעי נעילה ויש לומר שאני התם דליכא איסורא אלא משום דם ודם 0 (לוון) לא בלע כל כך דדם משרק שריק ומכל מקום אסור לחסוך בה רוסח או אפילו זונן בלא הדחה או קינוח לאמרי לה דלא בעי הדחה משום שיש רוב דם על הסכין כמו כבדא עילוי בישרא דאסור לכתחלה ולא אמר משרק שריק לפי שיש רוב דם בכבד: ולדתכן חדא ולחתוך בה בשר בו'. ופעם אחרת כשירה דאסור לכתחלה ולא אמר משרק שריק לפי שיש רוב דם בכבד: ולדתכן חדא ולחתוך בה בשר בו'. ופעם אחרת כשירה לחוור ולחתוך בשר יהא זכור להכשירה ועל הסכין ששמט בה לא פריך שישחוט והדר יחתוך דסכין ששוחטין בה רגילין לשומרה שלא תתקלקל ולענין שבת נמי אמרי דכיתד של מחרישה דמי: לא דיםחוף איניש בפלי עילוי בישרא. היינו לאחר ניתוח מיד קודם שנלטנן הבשר אבל לאחר שנלטנן אין לחוש כדכתיב (ויקרא ט) וישימו את החלבים על החזות: ואידך

ובתרולא ועיין בערוך ערך מרץ, ו) [ע"ו ז.], ו) [ל"ל בנירון קיסר], ה) בס"ח: הצבעו, ע) [זבחי' כה. לג: וע"ש ברש"ר], י) עיין רש"י שברי"ף, ל) [דף לט.], ל) [דף לט:], מ) [וע"ע מוס' ע"ו לח: ד"ה אי משוס], ג) ר"מ מ"ז, ס) [שבת קכג:],

הנהות הב"ח

(מ) גמ' דמר סבר בים השחיטה רותח ומר וכו׳ השחיטה צוגן לא דכ״ע: יספות מי ביבן למי זכ פרי" ד"ה למיכפרי" וכו' כפורי זהב. נ"ב זבחים דף כ"ה ע"א בסופה:

הגהות מהר"ב רנשבורג

אן רש"י ד"ה ואחר הן רש"י ד"ה ואחר כך יחתוך וכו' וישכח ולא יקנח. נ"ב כאן הס"ד ואח"כ מה"ד מיחלף ליה וכו' טכ"ל ביצ"ל ביצ" וכו׳ עכ"ל וכל"ל. ומלות ואתי לאחלופי נמחק:

לעזי רש"י

אשפר"א. מחוספס. טייל"א. קרום. פלאנק"ש [פלנק"ש]. של הירך סמוך לכליה).

מוסף רש"י

בין לר׳ ישמעאל בין לר׳ עקיבא. דפליגי נענודת כוכנים עלמה מאימתי נאתרת. ובחשמיש מודו דחינו מסורין (ני"ז מודו דחינן מסורין (ני"ז יט:). עד שיעבדו. עד שישתמשו בהן לעבודת

שימה מקובצת

לן מדיח במים. נ״ב נ״א בס״י מדיח במים את בית השחיטה: רותח. ובולע בשר את שמנונית הנדבק בו בדפני הסכין: הנדבק בו בדפני הסכין: ז והלכתא אפי׳ בצונן . וגבי וכו' נ"ב נ"א בס"י בית השחיטה צונן גבי סכין של היתר הוא דפסק וכו': ג] דלא איתסר בבליעה זו דקשה הוא לבלוע: 7] בגד ישנה של וילון שהיא קשה וכר': ל כדמתרגמינן: ו] ונתקן חדא לחלבים ולבשר ויחתוך בשר ואח״כ חלבים ואע״ג דהדר מחתך אחרת כיון דחלבים צונן . הז בהדחה סגי ליה או שמא יחתוך בה חלבים במלאכתו: 1] אלמא קסבר בית השחיטה רותח ואפ״ה לחתוך בה צונן: